

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre XI](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - X \[63\] : De Aurora](#)

Mythologia, Venise, 1567 - X [63] : De Aurora

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[63\] : De Aurora](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VI

[Mythologia, Venise, 1567 - VI, 02 : De Aurora](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[63\] : De l'Aurore](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[63\] : De l'Aurore](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 297v°-298r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Aurore](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia

na potentia plena essent, vt putabant, semina generationis.

De Adoni.

NEQVE vero simplex erat modus vires solis ostendendi, sed pro arbitrio artificum fabularum. nam modo capitur pro messe vt Proserpina, quæ per quoddam spatium est apud inferos, modo apud superos, modo pro sole: qui eadem ratione modo diuturnior est apud inferos, modo apud superos. hunc aiunt ab apro ictum interiisse, propter horridam vim hyemis, per quã deficient penè solis vires. nam dũ est in australibus signis, horrida terra fit, & frugibus, vt apparet, inutilis, cum vere omnia reuiuiscant.

De Sole.

SOL quia lucem & vitam denique impertit omnibus animantibus lucis quæstor & autor habitus est vnus, & morborum & salutis moderator, & frugum & rerum omnium copix largitor, & Deus denique, cum Dei naturam superiorem his omnibus nondum homines cognoscerent.

De Aristee.

ARISTEI vero fabula solis filii posthæc introducta fuit, cum nos ad prudentiam antiqui hortarentur, quæ non mediocre assidue rebus nostris est adiumentum, vitamq; facit faciliorem, minusque molestat mortalibus: quippe cum imprudentix multæ molestix & insuauitates vitæ soleant esse adiunctæ.

De Phaethonte.

AD explicanda vero illa quæ sunt virtute solis, excogitata fuit fabula Phaethontis: cuius error omnia propè humana exussit, quia facta fuit eximia siccitas, & æstus inuisitatus, qui per totam æstatem ad medium Autumnum perdurauit. Post illam tam acrem & horridam æstatem, eximios calores ingentia tonitrua necessario sunt consecuta, & fulmina complura, quare dictus est Phaethon fulmine fuisse à Ioue deiectus ad ripas Eridani propter inundationes, quæ temporum inundationes huiusmodi cum pestilentia plerunque sequuntur. At Ethicè.

Monuerunt sapientes præterea sæpius honores, qui ab imperitis rerum gerendarum, expetuntur, nonnunquam & ipsis calamitosos fuisse qui acceperunt, & iis qui concesserunt parum honorificos. nam multis pernitiola fuit ambitio, & honores ac magistratus præter dignitatem concessi.

De Aurora.

ENIMVERO non solum motus solis, & planetarum nonnullorum, per fabulas expresserunt antiqui, sed etiam cum talia vel talia nobis apparent sydera illorum vires explicarunt. tum apparentem lucem ante ortum solis cum primum cælum rubescit, auroram vocarunt, quia sub exortum solis aura lenis plerunque spirare consuevit, quam lucem cum interiectis surgentibus

gentibus vaporibus intueamur, rubentem videmus, vnde rosea vocata fuit. Quæ de Memnone tradita sunt memorix. cum is orientis regionibus impetraverit, omnia ad historiam spectant.

De Tithone.

NVLLA alia de causa fictam fuisse Tithoni fabulam crediderim, quod in cicadam denique fuit mutatus ob longam senectutem, nisi ut ostenderet mortem esse omnium calamitarum ac miseriarum humanarum finem, quæ Deorum immortalium beneficio sit hominibus concessa; quippe cum Tithonus, cui immortalitas Auroræ precibus impetrata fuerat, suppliciter à Diis petiit, ut sibi liceret mori, cum satius esse duceret semel interire, quam semper esse miserum, naturæq; difficultatibus infestari.

De Pasiphaë.

PER Pasiphaes vero fabulam animæ nostræ naturam antiqui ostendebant: est enim anima hominum Minois vxor viri iustissimi, quod omnia nostra negotia debent esse cum ratione coniuncta. vbi vero illegitimarum rerum appetentia inflammata fuerit, aut cupiditate exarserit alicuius turpitudinis, aut ira incaluerit plus æquo, desciveritq; aliquo pacto ab ipsa ratione; cum dicitur committere adulterium, & cum tauro congregi, ex quo monstrum parit. nam qui semel leges contemnere æquitatemque didicerit, difficillimè postea potest intra iustitiæ claudos coerceri, quare multa postea & pernitiōsa monstra ex iniqua animi consuetudine nascuntur.

De Circe.

AT per Circes fabulam, quæ dicta est à miscendo, significarunt animalium & plantarum generationem, quod in ea necesse sit humorem à calore misceri; quare mistio hæc solis & humoris filia fingebatur. miscentur enim ab ipsa natura inter se elementa cum aliquid procreant. cum vero sempiterna sit hæc generandi ratio, & elementorum natura, Circeam immortalem esse dixerunt. & quoniam vnius corruptio generatioque alterius, neque vnquam aliud eiusdem formæ ex illa corruptione nasci potest, sed longe diuersum, finxerunt hæc posse homines in varias animalium formas mutare. Vlysses ab illa non mutatur, cum anima immortalis existens & ab omni corruptione immunis, non habeat principia in quæ dissoluatur, cum diuina quædam facta sit à Deo per se subsistens, siue substantia per hæc igitur immortalem esse animam significarunt, quamuis corpus multis morbis vexetur, & corruptioni denique sit obnoxium. Ethicè.

Circe libido est, quæ nascitur ex humore & calore in animalibus, hæc titillatio naturæ si nobis dominetur, belluarum vitia in animis nostris imprimat, & pro cuiusque ingenio modo in Venerem impellit, modo ad iram perducit, modo crudelitatis & improbitatis omnis vim nobis imprimat: quare dicti sunt comites Vlyssis animæ motus scilicet in belluas diuersarum formarum conuerti. Sed quoniam adhuc non nihil impellit vis syderum, dicta est sydera etiam de cælo deducere. at anima quæ prudens & diuina existit, si